

[H. Chr. Petersen.]

der er meget stærk Gang i Byggeriet, og derfor begriber jeg ikke — men det er naturligvis noget, jeg selv maa om —, at den højtærede Minister tør komme og sige: Saafremt jeg ikke faar denne Lov i Dag, kaster jeg de 10 Mill. Kr. ud paa Markedet; det er min Opfattelse, at disse Penge skal bruges; selv om der ikke i indeværende Aar har været Brug for dem, skal de bruges. Jeg turde i hvert Fald ikke tage det Ansvar.

Med Hensyn til Installationsarbejderne har jeg allerede sagt, at de kunde have deres Betydning, thi det drejer sig her om Vinterarbejde, altsaa Arbejde i den Aarstid, hvor alt andet Arbejde hviler. Men da Bestemmelsen herom er kædet sammen med de to andre Bestemmelser i Lovforslaget, hvortil langt den overvejende Del af Beløbet skal bruges, maa man, hvis der er Flertal for at stemme dette ned, lade Installationsbestemmelserne følge med.

Jeg vil saa blot gerne sige til den højtærede Minister i Anledning af min Udtalelse om Antallet af Love, at hvis vi kom til Magten, vilde vi ophæve en hel Del af de bestaaende Love, det er jeg overbevist om; thi der er mange af dem, der trænger til at ophæves.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Ja, jeg tænkte nok, at det ærede Medlem var Tilhænger af at gennemføre en hel Masse Love, men saa er der ingen Grund for det ærede Medlem til at fremføre den Banalitet, at hvad vi trænger til, er ikke mange Love, men de færrest mulige Love. Det er slet ikke deri, Spørgsmaalet ligger.

Jeg skal dernæst sige til den ærede Ordfører (Stensballe), at der er ikke af Udvalget eller af dets ærede Formand under Behandlingen fremført konkret Kritik af Administrationen af denne Lov. Jeg er selvfølgelig ganske klar over og har altid været det, at en Lov af denne Art ikke af Indenrigsministeriet kan administreres paa forsvarlig Maade, uden at man støder an mod visse Interesser — jeg kan i denne Forbindelse sige: udprægede Særinteresser, af forskellig Art; den ene og den anden stødes for Hovedet. Men jeg vil udtale det Haab, at Rigsdagen til ethvert Tidspunkt vil være med til at værne Administrationen imod, at Statens Interesser ikke skulde blive varetaget paa rette Maade, hvor det drejer sig om Bevilling af saa uhyre Beløb, og paa Omraader, hvor maaske Kontrol kan være vanskelig nok. Mine Erfaringer i de Aar,

jeg har haft med disse Spørgsmaal at gøre, er, at der i tidligere Tider ikke altid har været ført den fornødne Kontrol, og bl. a. af den Grund kan ærede Medlemmer hvert Aar læse i Statsregnskabet, hvad det koster Staten, hvis der ikke paa disse Omraader fares varsomt frem med Statens Midler; noget saadant vil jeg ikke have Medansvar for. Det skal ikke siges den Dag, jeg er færdig med at administrere denne Lovgivning, at der ikke fra Indenrigsministeriets Side er gjort, hvad der er nødvendigt, for at sikre det fælles Samfunds Interesse i denne Sag.

Ordføreren (Stensballe): Hvor det drejer sig om at sikre Statens økonomiske Interesser — og det er det, det drejer sig om i dette Tilfælde —, kan den højtærede Minister selvfølgelig faa enhvers Tilslutning. Men hvis man gaar derudover, og hvis man gaar ud over de Forudsætninger, som gjaldt, da denne Lov i sin Tid blev vedtaget, bliver det en anden Sag.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Ja, det er klart, naar det drejer sig om Varetagelse af Statens økonomiske Interesser. Men hvis den ærede Ordfører vil læse Loven igennem, saaledes som den blev vedtaget i 1933, vil den ærede Ordfører se, at selve Loven fastslaar Omraader, hvor Ministeriet skal sikre sig ud over den direkte økonomiske Kontrol. Jeg minder blot om, at der i Vedtægterne skal optages Bestemmelser om Anvendelsen af de Midler, der indvindes ved Afdrag paa Prioriteter. (**Ordføreren [Stensballe]:** Ja, Ja). Ja, ja, siger den ærede Ordfører, men det drejer sig her ikke blot om at sikre Staten økonomisk; det er Udtryk for en bestemt Opfattelse med Hensblik paa en vis Art af Byggeri, nemlig hele det sociale Byggeri, der i saa høj Grad varetages af Boligforeningerne her i Landet. Jeg har blot villet gøre opmærksom derpaa, fordi dette positivt staar i Loven; det vil man formentlig ogsaa rette sig efter.

Ordføreren (Stensballe): Det ligger i Sagens Natur, at hvad der staar i Loven, skal man rette sig efter, og jeg opfatter ogsaa Loven saaledes. Men man skal heller ikke gaa ud over Loven.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§ 1

vedtoges uden Afstemning.